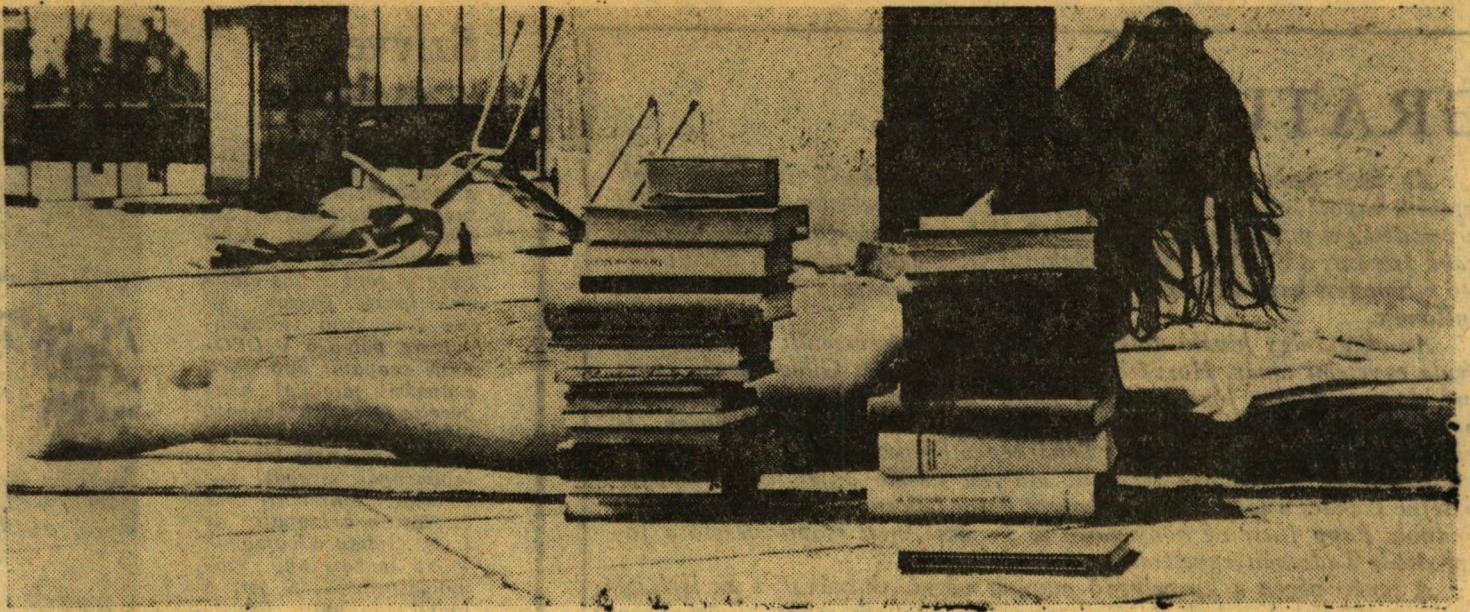

Még szerencse, hogy a nyár melegevel nem nagyon bántott eddig bennünket. Hiszen éppen elég úgy is a vizsgaidőszak láza. Lám, könyvekkel fekszünk, velük kelünk, könyvekkel takarózunk és semmi nem érdekelhet a

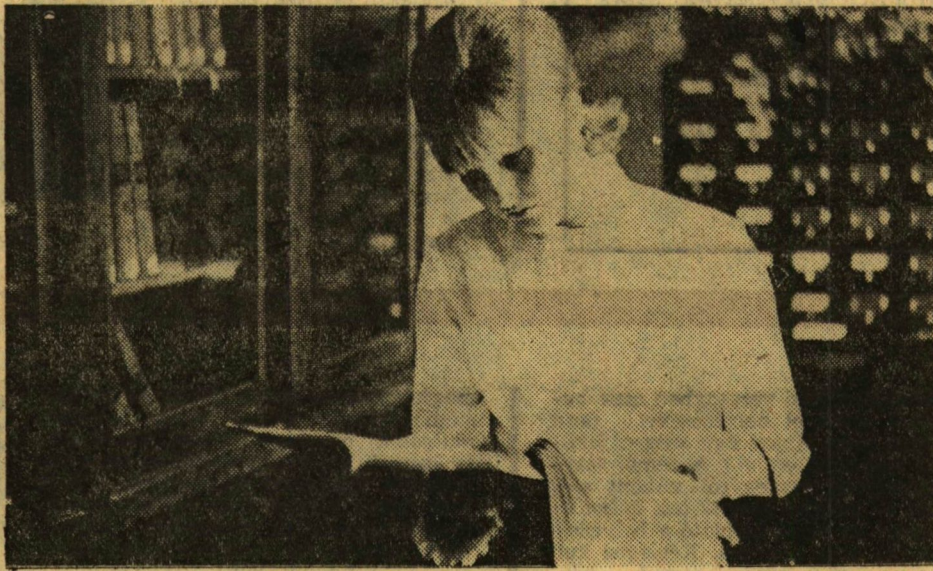
Vizsgák idején

Izgalmas, képes vizsgariportunkat éppen ezért csak az erősebb idegzetű olvasóknak ajánljuk

En vagyok... de mégsem. Nem mutatkozom be; kabalából. Hátha így több szerencsém lesz ennél az emberévénél.

Még ketten vannak előttem. Ha azt húznám ki, hogy... De mit egyáltalán? Eh, nézzük meg inkább még egyszer a kronológiát.

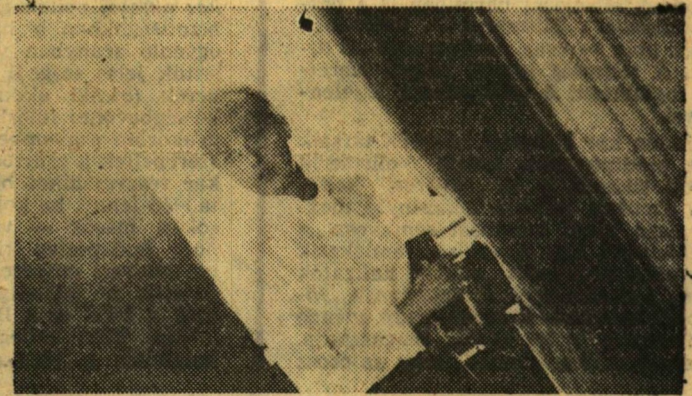
Ha Erzsi kijön, én következem... Istenkém, csak ezt megússzam! Jaj, mit is nézek még meg, mit is tudok én egyáltalán?...

Erzsi jön, most nyitja az ajtót... A hajam még megigazitom; a cigarettát eloltani, mélyet lélegezni, így... Na, gyérünk!

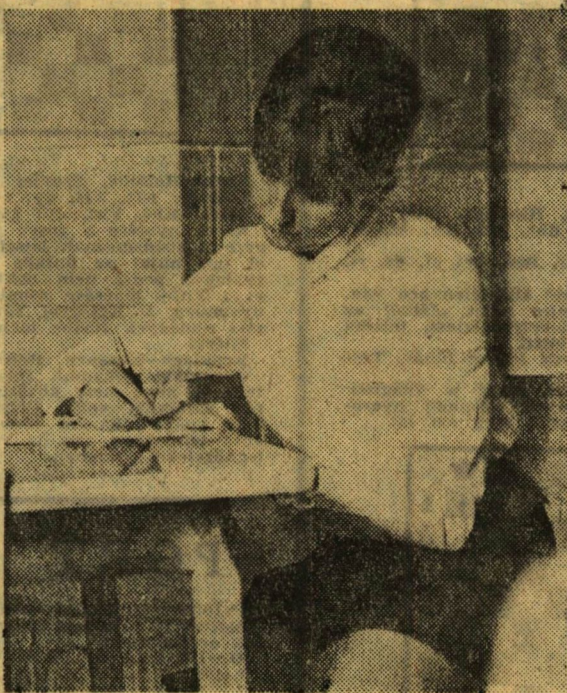
Jaj, ott van... szédülök; nem tudok elmenni az asztaláig, összeesem... Tényleg, mi lenne, ha elájulnék. Nem érdemes. Csak a lábam ne volna olyan nehéz.

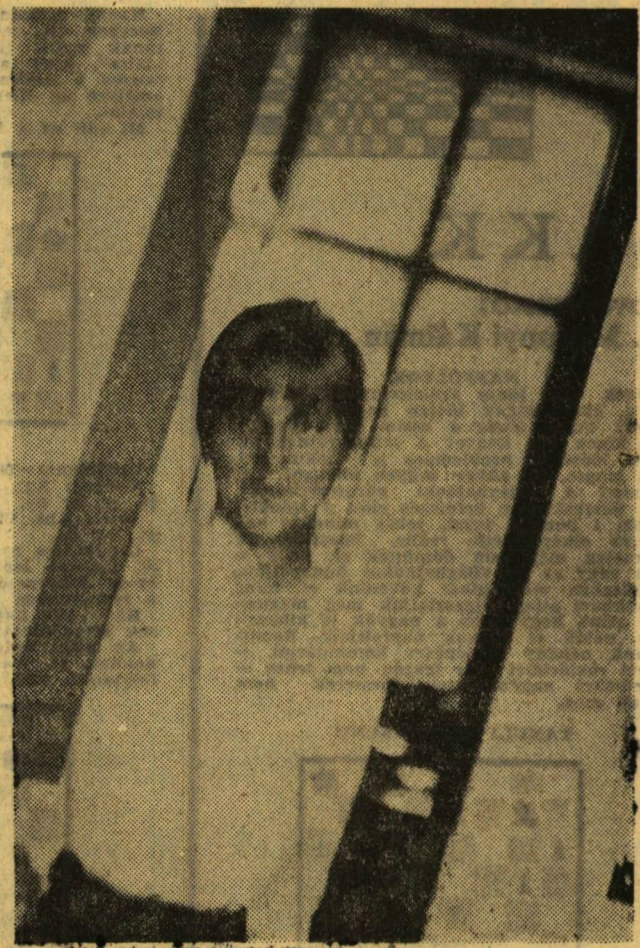
Hogy forog velem minden!... Mi ez?... A mindenségit, azért sem ájulok el! Még talán azt hinné, hogy miatta van. Ezt az örömet nem szerzem meg neki.

Ez is fehér, az is: melyiket húzzam? Csak tudnám, mi van a túloldalán. Megfordítsam? Nem, figyel. Edes kezem, okosan húzz — ki a bajból...

Népvándorlás, népvándorlás... lássuk csak, hogy is volt? Igen, pásztornepek, elfogy a legelő, felke-rekednek Ázsia belsejéből, s nyugat felé...

Megvan, megvan! Sikerült! Azt mondta: jeles. Kedves, imádnivaló, drága ember. Mi lenne, ha megcsókolnám. S még rá mondják, hogy emberevő.